

ad § 2.

Kommissionen kan i det hele dele de Synspunkter, som have gjort sig gældende ved Affattelsen af Bestemmelserne i den nu gældende Fiskerilovs § 50, idet det maa betragtes som givet, at Nabningsbestemmelserne ere af stor Betydning for Udviklingen af Fiskebestanden i de første Bände, navnlig ved at fremhjælpe Opgangen af de laksartede Fisk (Laks, Ørred o. s. v.) og Nedgang af Skredaal, se Bilag 3. Dette synes ogsaa anerkendt saa godt som overalt i Udlandet; i nogle Bände vil man endog finde gamle Bestemmelser sigtende hertil.

I **Sverige** findes saaledes fra gammel Tid Bestemmelser om den saakaldte „kungsådra“, d: en vis Del af Vandløbenes Brede, som altid skal holdes aaben. I den svenske „Vattenrättsförordning“ af 30te December 1880 ere Bestemmelserne om „kungsådra“ gentagne, idet det hedder, at hvor „kungsådra“ har eksisteret fra gammel Tid, skal den vedvarende holdes aaben for almindelig Færdsel, for Flaadning af Tømmer saavel som for Fiskens Gang eller i andet almenyttigt Formaal, ligesom ogsaa til Bevarelse af særskilte Rettigheder, der ere afhængige af „kungsådra“. „Kungsådra“ skal, saafremt den ikke er bestemt paa anden Maade, findes i det dybeste af Vandløbet og beregnes til $\frac{1}{3}$ af Vandløbets Bredder ved almindelig daglig Vandstand. I mindre Vandløb, som ikke tillader Anbringelsen af faste Redstaber paa begge Sider af „kungsådran“, kan det tillades at bruge den ene Halvdel af Løbet til Redstabets Anbringelse, medens den anden Halvdel da betragtes som „kungsådra“, for saa vidt Fiskens Træl ikke hindres paa denne Halvdel af naturlige Narfager. Hvor ingen „kungsådra“ findes, skal kun $\frac{1}{6}$ af Vandløbets Bredder holdes aabent. Endvidere skal, hvor Strøm eller Na udmunder i Havet eller i Indsø, holdes saadan Nabning for Redstaber, at Fiskens Gang ud til det dybe Vand ikke hindres. Har nogen særskilt Rettighed til Afspærring, maa han udøve den uafhængigt af „kungsådra“, dog skal der i saa Fald efter de i Sverige derfor gældende Forordninger anbringes de fornødne „bottenlukor“ for den op- og nedgaaende Fisk. Endvidere indeholder den svenske Lovgivning den Bestemmelse, at hvis Jord, som kan sættes under Vand paa Grund af en slet Opdæmning og derved lide Skade, er af den Bestaaffenhed, at Skaden skønnes at være ringe i Forhold til den Nytte, som vindes ved Opdæmningen, maa en saadan dog ske, men da mod Erstatning, og ligesaa ombendt.

I **England** findes der paa Grund af de mange industrielle Anlæg mangfoldige Hindringer for Fiskens Opgang. Før 1861 var det Ferskvandsareal, der var fri for Hindringer for Laksens Opgang, overmaade ringe, men efter de dette Aar udfomne Forordninger skal der ved ethvert nyt Anlæg, som medfører Vandets Afspærring, anlægges Laksetrapper, og i de før den Tid bestaaende Anlæg skal ligeledes anlægges slige Vættelser for Fiskens Gang, naar de ombygges i mere end Halvdelen af Længden eller forandres saaledes, at de frembyde større Hindring end forud for Laksens Opgang.

I **Skotland** hindres Fiskens Opgang saavel af de mange Vandfald som paa Grund af industrielle Anlæg. Det skotske Fiskerys-Board, som har Myndighed til at udstede Forordninger for Laksesfiskerierne m. m., har i den Anledning bestemt, at hver ny Spærring eller Del af en Spærring, som bliver fornyet eller repareret, bør saa vidt muligt gøres vandtæt, saa at intet Vand, som kan hindres deri, trænger gennem Spærringen. Alt Vand, som ikke ledes ind til Brug for industrielle eller andre lovlige Formaal, skal løbe over Spærringen. Saa nær som muligt ovenfor hvert Vandhjul skal der i Spærringen anbringes en Sluse af ikke mindre end 3 Fods Brede. Denne Sluse skal fra 15de Marts til 1ste Juli opluffes tilstrækkelig højt til, at Smaalaks kunne have fri Nedgang i mindst 5 og højst 8 Timer hver Uge, og saaledes, at der ikke maa medgaa mere end 6 Dage mellem hver Gang, Slusen holdes aaben. Paa den nederste Del af Spærringen skal anbringes et Laksapas eller en Laksetrappe, som muliggør fri Opgang for den opgaaende Fisk til enhver Tid, hvor der findes tilstrækkeligt Vand i Floden til Trappens Forsyning